

[Axel Ivan Pedersen.]

Ønsket om, at den højtærede Handelsminister og det i Loven omtalte Skotøjsudvalg vil holde igen mest muligt, og at der, hvis og naar Dispensation gives, ogsaa gives Publikum Meddelelse herom, saaledes som det bl. a. skete ved Cirkulære af 21. December sidste Aar angaaende Kunstlæders Anvendelse til Bindsaal og Kapper. I øvrigt haaber jeg paa, at det maa lykkes Hudenævnet og Fordelingskontoret gennem den paatænkte Hudeordning at naa til en retfærdig Fordeling af de forhaandenværende Raavarer, saaledes at dette i Forbindelse med den allerede indførte Indskrænkning paa Fabrikkerne af Modellernes Antal og den allerede gennemførte Rationering vedrørende Producenter og Forhandlere maa gøre det muligt at komme igennem selv en lang Periode, og jeg tror, at alle Parter, saavel Producenter som Forhandlere og Forbrugere, vil være bedst tjent med, at Befolkningens Forsyning med Skotøj i den Tid, vi gaar i Møde, maa ske efter en Regel nogenlunde som denne: hellere faa Sko og gode Sko end mange Sko og daarlige Sko.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse ogsaa i dette høje Ting.

Laurits Pedersen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse uændret. Det er ganske givet, at denne Lovgivning, der forbyder Anvendelse af daarlige Produkter i Fodtøjsfabrikationen, har haft en meget stor Betydning for det forbrugende Publikum derved, at man derigennem har kunnet være sikret imod, at der var indlagt daarligt Materiale i vort Fodtøj, og selv under de vanskelige Forhold nu som Følge af Mangelen paa Raastoffer vil det sikkert være rigtigt, at man fornyer denne Lov, og det anbefaler jeg.

Vanggaard: Vi har i denne Tid, specielt i Dag, hørt om Jyske Lovs fundamentale Betydning, en Lov, der gjaldt i henvend 700 Aar, i hvert Fald i Sønderjylland, saa det maa have været en god Lov. I vore Dage har vi mere Mistillid til vort eget Værk, saaledes at adskillige Love møder paahængt en Revisionsbestemmelse. Nu kan jeg huske dette Forbud mod Anvendelse af Pap i Fodtøj i omtrent den sidste Menneskealder gaa igen med visse Mellemrum, og naar man har en Revisionsbestemmelse i disse Love, hænger det nok sammen med en Tid,

hvor en stor Del af dette Ting eller alle Tingets Medlemmer var endnu mere asketiske over for det, man kalder Toldbeskyttelse, end man er i Dag. Jeg mener, at denne Lovgivning er selvfølgelig, og da den ogsaa regelmæssigt anbefales af alle Partier hvert fjerde, eller det er maaske hvert tredje Aar, synes jeg, vi burde have faaet den Fortrolighed med og Tillid til dette Lovværk, at vi nu efterhaanden turde lade det passere uden denne Revisionsbestemmelse, som jeg derfor synes burde gaa ud af Loven.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendriksen): Jeg takker de ærede Medlemmer, der har haft Ordet, for den Tilslutning til Lovforslaget, de har givet Udtryk for. Det ærede Medlem Hr. Axel Ivan Pedersen, der var glad for Fornyelsen af Loven, nævnte, at jeg i Landstinget i min Fremsættelsestale havde sagt, det var sandsynligt, at de forhaandenværende ekstraordinære Forhold vilde medføre en videre Benyttelse af den i Lovens § 6 indeholdte Dispensationsbeføjelse end hidtil. Jeg vil dog gerne henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at jeg sagde noget lignende i min Forelæggelsestale her i det høje Folketing, saa at jeg ikke har forholdt det høje Ting en Oplysning, jeg sad inde med. Jeg er i øvrigt ganske enig med det ærede Medlem i, at vi bør holde igen med Dispensationer saa meget som muligt, men det ærede Medlem vil være enig med mig i, at det under de forhaandenværende Forhold Tid efter anden er nødvendigt at dispensere fra Hovedregelen. Der er i de sidste Aar kun dispenseret to Gange, nemlig den 19. Juli og den 21. December 1940, som ogsaa nævnt af det ærede Medlem — i alt Fald nævnte det ærede Medlem den sidste Bekendtgørelse, den af 21. December 1940. Man har dispenseret fra Bestemmelserne med Hensyn til vendt Skotøj, Læderskotøj uden Hæl og Damesko med Træhæl, og senere har man truffet en Bestemmelse, der gik ud paa, at det var tilladt at indføre Skotøj, til hvis Tilvirkning der var anvendt Kapper eller Bindsaal af Kunstlæder, og det tilføjes, at som Kunstlæder anses Stoffer, der indeholder mindst 75 pCt. Læderaffald enten i Stykker eller i findelt Tilstand, og højst 25 pCt. andet Tavestof, samt hvis Vandsugningsevne ikke overstiger 20 pCt.

Det er naturligvis saaledes, at saa snart der er Tale om en principiel Afvigelse fra Lovens Bestemmelser, saa vil en saadan Afvigelse blive bekendtgjort, saaledes at Offentligheden kan være klar over, at der